

- Kan man i så fall beakta de praktiska svårigheterna med att övervaka tjuvjakt?
 - Har syftet att förhindra hundskador och öka den allmänna trygghetskänslan eventuellt betydelse vid bedömningen av en annan lämplig lösning?
- 3) Hur ska förutsättningen gällande en gynnsam bevarandestatus i enlighet med artikel 16.1 i livsmiljödirektivet bedömas i samband med beviljandet av regionalt begränsade dispenser?
- Ska artens bevarandestatus bedömas både regionalt och riksomfattande eller på ett ännu vidare utbredningsområde för arten i fråga?
 - Är det möjligt att förutsättningarna för dispens enligt artikel 16.1 i livsmiljödirektivet uppfylls trots att artens bevarandestatus inte kan bedömas att vara gynnsam på det sätt som avses i direktivet?
 - Om svaret på föregående fråga är jakande, i vilka situationer kunde detta vara fallet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 1992, s. 7; Svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Ploiești (Rumänien) den 1 december 2017 – Oana Mădălina Călin mot Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Romän – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Mål C-676/17)

(2018/C 063/11)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Ploiești

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Oana Mădălina Călin

Motpart: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Romän – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

Tolkningsfråga

Kan artikel 4.3 FEU, i vilken det hänvisas till principen om lojalt samarbete, artiklarna 17, 20, 21 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 110 FEUF, rättssäkerhetsprincipen, principerna om likvärdighet och effektivitet, vilka följer av principen om processuell autonomi, tolkas så, att dessa utgör hinder för nationella bestämmelser, i synnerhet artikel 21.2 i legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ (Förvaltningsprocesslagen), såsom Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Högsta domstolen, avdelningen med behörighet att meddela avgöranden avseende rättsfrågor) har tolkat den i sitt avgörande nr 45/2016, enligt vilken den frist inom vilken det kan inges resningsansökan med stöd av bestämmelserna i artikel 21.2 i lag nr 554/2004 är en månad och löper från det datum då den slutliga dom som resningsansökan avser har delgetts?